

Skrivena istorija četrdesetog stiha - broj tri

Закон о недељи и пророчко путовање: од Патриотског акта до последње пробе

Jeff Pippenger

2024-09-22

„Уредбом којом се, супротно Божјем закону, спроводи успостављање папства, наш народ ће се у потпуности одвојити од праведности. Када протестантизам пружи своју руку преко провалије да ухвати руку римске силе, када се преко бездана пружи да се рукује са спиритизмом, када, под утицајем овог троструког савеза, наша земља одбаци свако начело свога Устава као протестантске и републиканске владе и предвиди мере за ширење папских лажи и обмана, тада можемо знати да је дошло време чудесног деловања Сотоне и да је крај близу.“

„Као што је приближавање римских војски било знак ученицима о предстојећем разорењу Јерусалима, тако и ово отпадништво може бити знак нама да је достигнута граница Божјег дуготрпљења, да је мера безакоња нашег народа пуна и да ће анђео милости ускоро одлетети, да се никада више не врати. Тада ће Божји народ бити бачен у оне призоре невоље и тескобе које су пророци описали као време Јаковљеве невоље. Вапаји верних, прогоњених, узносе се ка небу. И као што је Авељева крв викала са земље, тако и гласови вапе Богу из мученичких гробова, из морских гробница, из планинских пећина, из манастирских подземних гробница: ‘Докле, Господару свети и истинити, не судиш и не светиш крв нашу на онима што живе на земљи?’“

„Господ врши Своје дело. Сав небески свет је у покрету. Судија целе земље ускоро ће устати и оправдати Свој вређани ауторитет. Знак избављења биће стављен на људе који држе Божје заповести, који поштују Његов закон и који одбијају жиг звери или њеног лика.

„Бог је открио шта ће се догодити у последњим данима, да би Његов народ био припремљен да се одупре олуји противљења и гнева. Они који су упозорени на догађаје који су пред њима не треба да седе у мирном ишчекивању надолазеће буре, тешећи себе мишљу да ће Господ заклонити Своје верне у дан невоље. Ми треба да будемо као људи који чекају свога Господа, не у беспосленом ишчекивању, него у усрдном раду, са непоколебљивом вером. Сада није време да допустимо да нам ум буде обузет стварима од мањег значаја. Док људи спавају, Сатана делатно уређује прилике тако да Господњи народ не добије ни милост ни правду. Покрет за недељу сада напредује у тами. Вође прикривају право питање, а многи који се придружују том покрету ни сами не виде куда води тај подземни ток. Његова исповедања су блага и наизглед хришћанска, али када проговори, откриће дух аждаје. Наша је дужност да учинимо све што је у нашој моћи да отклонимо запрећену опасност. Треба да настојимо да разоружамо предрасуду тако што ћемо се пред народом поставити у право светло. Треба да им изнесемо стварно спорно питање, и тако истакнемо најефикаснији протест против мера које ограничавају слободу

савести. Треба да истражујемо Писмо и да будемо у стању да дамо разлог за своју веру. Пророк каже: 'Безбожници ће безбожно радити; и нико од безбожника неће разумети; али ће разумни разумети.'" Сведочанства, том 5, 451, 452.

Када „покрет за недељу” „проговори, откриће дух аждаје”. Четири пасуса указују да ће се приликом доношења закона о недељи Сједињене Државе „у потпуности одвојити од праведности”. Приликом доношења закона о недељи „дошло је време за чудесно деловање Сотоне”. Приликом доношења закона о недељи остварује се троструки савез. Приликом доношења закона о недељи Сједињене Државе „одбацују свако начело свога Устава као протестантске републиканске владе”, а такође и „обезбеђују услове за ширење папских лажи и заблуда”. Тај закон о недељи је „знак за нас да је достигнута граница Божјег дуготрпљења, да је мера безакоња нашега народа пуна и да ће анђео милости ускоро узлетети, да се више никада не врати”. Тај знак био је предзнак упозорења које је дао Исус, указујући на гнусобу опустошења о којој је говорио пророк Данило. Ту се испуњава молитва коју су упутили мученици под петим печатом, који питају: „Докле, Господару свети и истинити, не судиш и не светиш крв нашу на онима што живе на земљи?” И на тој прекретници луде и мудре девојке показују свој карактер.

При доношењу закона о недељи, Сједињене Државе „одбацују свако начело свог Устава”. Временски период у коме је ово дело било остваривано започео је Патриотским актом 2001. године. Период од 2001. године до закона о недељи представља поступно дело одбацивања Устава. То поступно дело одговара пророчкој линији у којој се остварује образовање иконе звери. Линија иконе звери може изгледати нешто сложеније, али ту сложеност вреди разумети. Оно што усложњава линију иконе звери јесте то што она представља две линије.

За звер земаљски, те две линије јесу рогови републиканизма и протестантизма. Та два рога сједињују се у однос цркве и државе и тиме испуњавају образовање иконе звери. Линија образовања иконе звери, дакле, садржи две линије унутар једне линије, јер републикански и протестантски рогови теку упоредо један с другим кроз историју, али њихове појединачне линије такође имају сопствено пророчко сведочанство које треба да изнесу. Једна пророчка линија, са два упоредна предмета, сложенија је него просто означавање прекретница политичких поступака који представљају говор повезан са Уставом.

Две линије републиканских и протестантских рогова додатно се усложњавају пророчком чињеницом да се унутар републиканског рога налази историја борбе између демократа који су били за ропство и републиканаца који су били против ропства; а даље, да унутар протестантског рога постоји непрекидан процес испитивања који прати мудре и луде девице у оквиру историје протестантског рога. Ипак, од највеће је важности утврдити се у овим истинама.

У оквиру линије представљене двама роговима звери из земље налази се паралелна илустрација: или обликовање Христовог карактера или обликовање Сотониног карактера, што је исто што и образовање Христовог обличја или обличја звери, јер у овом контексту „звер“ представља створено биће насупрот Створитељу. Обликовање ових својстава

извршава се унутарње међу свим људима, јер када се време милости затвори, постоје само две класе. То обликовање се такође извршава и споља, савезом између папске силе и Уједињених нација.

Дакле, време испитивања за образовање иконе звери започело је 2001. године, а завршава се доношењем недељног закона у Сједињеним Државама. У том временском раздобљу пророчка историја два рога земаљске звери приказује унутрашњи и спољашњи спор у оквиру сваког од тих рогова, било да је реч о верском или политичком, као и борбу између самих тих рогова.

Закон о недељи у Сједињеним Државама представља упозорење на бекство које је Исус означио као „гадост опустошења“. Закон о недељи у Сједињеним Државама јесте завршетак раздобља које је отпочело 2001. године. Патриотски акт био је „гадост опустошења о којој је говорио Данило“, а коју је Исус означио као знак да се бежи од надлазећег разорења.

Patriot Act obuhvata proročku svetlost iz 1888. godine i Blair Bill. Patriot Act, dakle, takođe proročki sadrži tipologiju zakona o nedelji, tako da razdoblje od 2001. godine započinje zakonom o nedelji, kako je predloženo tipom iz 1888 — Blair Bill, 2001 — Patriot Act, i završava se zakonom o nedelji.

Упозорење да се 2001. године побегне из градова представља праслику упозорења да се побегне из Вавилонa у време закона о недељи. Суд који ће бити извршен над Сједињеним Америчким Државама у време закона о недељи представља праслику суда који ће доћи на читав свет када Михаило устане и када се затвори време људске пробе. Христов потпис као Алфа и Омега више пута је представљен у истинама које су приказане Блеровим законом 1888. године, и у свему ономе што 1888. година представља, понављајући се 2001. године.

Година 2001, која је била предсказана 1888. годином, представља не само знак за бекство, као што је представљен гадошћу опустошења, већ је такође била представљена 66. годином нове ере и опсадом коју је извео Цестије. Титова опсада 70. године нове ере представља закон о недељи у Сједињеним Америчким Државама. Закон о недељи у Сједињеним Америчким Државама представљен је 321. годином и Константиновим првим законом о недељи, а 538. година представља време када последњи народ на земљи подлеже жигу звери.

2001. година је 1888, Цестије и 66. година нове ере. Закон о недељи је Тит и 70. и 321. година. 2001. година је такође Исусово крштење и Његов силазак у десетој глави Откривења, 11. августа 1840. Сви ови симболи доприносе линији Устава.

Пророчка историја Сједињених Држава тече упоредо са историјом адвентизма. Године 1798 папство је примило своју смртну рану, а 1798. била је време краја, када је био откривен онај део Данилових пророштава који се односио на историју првог и другог анђела из Откривења четрнаест. Ту, 1798. године, обележен је пророчки почетак адвентизма, а 1798. звер из земље са јагњећим роговима постала је шесто царство библијског пророштва.

1798. години претходила су три пророчка путоказа повезана са линијом звери из земље, а тиме и са говором Сједињених Америчких Држава и са Уставом Сједињених Америчких Држава. Та три путоказа била су Декларација о независности, изговорена 1776. године, затим Устав 1789. године, а потом Закони о странцима и побуни из 1798. године.

Та три оријентира односе се на пророчку линију Устава и означавају почетак шестог царства библијског пророштва. Недељни закон представља крај владавине шестог царства библијског пророштва, и стога, по пророчној нужности, морају постојати три оријентира који претходе крају, као што су, по праслици, три оријентира претходила почетку.

Године 2001, при паду кула, Patriot Act је предочен Blair Bill-ом из 1888. године, заједно са отвореном побуном вођства адвентизма на Генералној конференцији у Минеаполису. Побуна за коју је један анђео рекао сестри Вајт да је била предочена побуном Кореја, Датана и Авирона против Мојсија, такође је предочена Христовим крштењем 27. године нове ере, обуздавањем ислама 11. августа 1840. године и Декларацијом независности из 1776. године, као и „гадошћу опустошења, о којој говори пророк Данило“ као знаком за бекство од долазећег гнева, како је представљено Цестијем и 66. годином нове ере.

Ако још увек можете да се сетите да је пророчка линија коју сада разматрамо линија Устава Сједињених Америчких Држава, све горепоменуте пророчке линије доприносе и утврђују пророчку тему представљену линијом Устава. Ипак, линија која изгледа као најмеђусобније повезана јесте линија формирања иконе звери. Икона звери јесте икона папске звери, која је представљена као звер над којом царује жена, што је спој цркве и државе, при чему црква управља тим односом. Да би Сједињене Америчке Државе образовале икону звери, отпали протестантизам мора у тој мери овладати влашћу да ће држава доносити и спроводити верске прописе, и коначно закон о недељи.

Како се довршава процес обликовања иконе звери, Устав, написан с прворазредним начелом које је Томас Џеферсон формулисао као „одвајање цркве од државе“, треба да буде оборен. Када протестантски рог добије моћ да усмери републикански рог да спроводи верске прописе, само срце Устава бива растргнуто; тако се успоставља пророчки однос између линије Устава и линије иконе звери.

Период у коме се обликује лик звери започео је 2001. године, са Патриотским актом, и завршава се недељним законом, када се жиг звери спроводи. Током тог периода излива се позни дажд, јер позни дажд почиње да пада када силни анђео из Откривења осамнаесте главе силази и обасјава земљу својом славом, што би се, према Сестри Вајт, догодило када би велике зграде Њујорк Ситија биле оборене додиром Господњим.

„Позна киша треба да се излије на Божји народ. Силан анђео треба да сиђе с неба, и сва земља треба да буде обасјана његовом славом.“ Review and Herald, 21. април 1891.

Раздобље прскања позног дажда представља временски период у коме се пшеница и кукољ последњег нараштаја адвентизма просејавају и чисте. То просејавање и чишћење окончава се у време закона о недељи, и мудре девојке које поседују уље када наступи криза закона о

недељи бивају запечаћене, а затим се Свети Дух излива без мере све док Михаило не устане и време људског искушања не буде окончано.

Током образовања иконе звери у Сједињеним Државама позни дажд ће ромињати, а током образовања иконе звери у свету позни дажд ће се изливати без мере.

Године 2001. отпочело је кушање Лаодикијске цркве адвентиста седмога дана, као што је предзнак тога био у протестантима 11. августа 1840. и у древном Израиљу у време када је Христос био крштен.

„Време кушње је управо пред нама, јер је гласни поклич трећег анђела већ отпочео у откривењу Христове праведности, Искупителја који опрашта грех. То је почетак светлости анђела чија ће слава испунити сву земљу.“ Selected Messages, књига 1, 362.

Завршни процес кушања за некадашњи заветни народ почиње када светлост анђела из Откривења осамнаест почне да износи Његову поруку. Његова порука је такође представљена у прва три стиха осамнаесте главе Откривења, а та три стиха су се, према сестри Вајт, испунила када су се срушиле велике зграде Њујорка.

Тада је отпочео процес испитивања, као што је Јован представио у десетој глави Откривења. Испит је био у томе да ли ћеш узети књижицу која је била у руци анђела, а затим је појести. Током овог раздобља испитивања, док се позни дажд излива, он пада само на оне који одлуче да узму књижицу и поједу је.

„Многи су у великој мери пропустили да приме рану кишу. Нису задобили све благослове које им је Бог тако обезбедио. Очекују да ће недостатак бити надокнађен позном кишом. Када буде дарована најбогатија изобилност благодати, намеравају да отворе своја срца да је приме. Они чине страшну грешку. Дело које је Бог започео у људском срцу дајући му Своју светлост и познање, мора непрестано напредовати. Сваки појединац мора схватити сопствену нужду. Срце мора бити испражњено од сваке нечистоте и очишћено за пребивање Духа. Исповедањем и остављањем греха, усрдном молитвом и посвећењем самих себе Богу, рани ученици су се припремили за изливање Светога Духа на дан Педесетнице. Исто дело, само у већој мери, мора се учинити сада. Тада је људски оруђ имало само да тражи благослов и да чека да Господ усаврши дело које се тиче њега. Бог је тај који је започео дело, и Он ће довршити Своје дело, чинећи човека потпуним у Исусу Христу. Али не сме бити занемаривања благодати представљене раном кишом. Само они који живе у складу са светлошћу коју имају примиће већу светлост. Ако не напредујемо свакодневно у испољавању делотворних хришћанских врлина, нећемо препознати манифестације Светога Духа у позној киши. Она може падати на срца свуда око нас, али је ми нећемо разазнати нити примити.“ Testimonies to Ministers, 506, 507.

Они који су јели вест из 2001. примали су вест прикладну за то раздобље, али је требало да буду испитани како би се показало да ли су ту вест заиста усвојили у искуство припремљено за Божји печат. У том раздобљу је стога позни дажд представљен као прскање, јер су пшеница и кукољ још увек заједно. Стога, сестра Вајт каже: „Он можда пада на срца свуда

око нас, али га ми нећемо разазнати нити примити.“ Када се мудри одвоје од лудих, тада се позни дажд излива без мере, као што је било на Педесетницу, што је праслика недељног закона.

„Опет, ове приче уче да после суда нема више времена милости. Када се дело јеванђеља доврши, одмах затим следи раздвајање између добрих и злих, и судбина сваке групе заувек је утврђена.“ Христове поуке, 123.

Период кропљења позног дажда, праћен периодом у коме се позни дажд излива без мере, такође је приказан као два периода у којима се суд извршава над Божјим народом. Први период суда над Божјим народом започео је са домом Божјим 11. септембра 2001. године, а при недељном закону суд се затим извршава над другим Божјим стадом, које се одазива или одбацује гласни поклич трећег анђела који почиње при недељном закону у Сједињеним Америчким Државама и завршава се када Михаило устане и људско време милости се затвори.

Два раздобља позног дажда, која су уједно и два раздобља суда што почиње од дома Божјег, а затим прелази на друго стадо Божје, уједно су и два раздобља образовања иконе звери.

Унутар првог од та два пророчка раздобља, када суд долази на Божју цркву, а такође и на Сједињене Америчке Државе, налази се управо она иста историја у којој се суди и републиканском рогу и протестантском рогу. Управо тамо где се лаодикијски адвентизам избуђује из уста Господњих, Сједињене Америчке Државе испуњавају чашу свога времена пробе, и нација бива доведена до националне пропасти, а Сатана се тада појављује и започиње своје чудесно дело. Сто четрдесет и четири хиљаде бивају запечаћени и подигнути као застава код недељног закона.

Обавештени смо да је немогуће дати било какву представу о „искуству Божјег народа који ће бити жив на земљи када се небеска слава и понављање прогонстава из прошлости буду стопили“.

„Сотона је марљив изучавалац Библије. Он зна да је његово време кратко и настоји на свакој тачки да осујети дело Господње на овој земљи. Немогуће је дати икакву представу о искуству Божјег народа који ће жив бити на земљи када се небеска слава и понављање прогона из прошлости буду сјединили. Они ће ходити у светлости која исходи од престола Божјег. Посредством анђела постојаће стална веза између неба и земље. А Сотона, окружен злим анђелима и тврдећи да је Бог, чиниће сваковрсна чуда да, ако је могуће, превари и саме изабране. Божји народ неће налазити своју сигурност у чињењу чуда, јер ће Сотона опонашати чуда која ће бити учињена. Божји народ, окушан и испитан, наћи ће своју силу у знаку о коме се говори у Изласку 31:12–18. Они треба да заузму своје становиште на живој Речи: ‘Писано је.’ То је једини темељ на коме могу сигурно стајати. Они који су раскинули свој завет с Богом биће у тај дан без Бога и без наде.“ Testimonies, volume 9, 16.

Понављање прогонстава из прошлости почиње доношењем закона о недељи у Сједињеним Америчким Државама, јер Сатана у то време отпочиње своје чудесно дело, а мудре девице,

које су већ биле „испитане и окушане“, тада ће „ходити у светлости која исходи од престола Божјег“. Ово ће бити остварено посредством дела анђела, јер „посредством анђела постојаће стална веза између неба и земље“.

„Помазани који стоје крај Господа све земље имају положај који је некада био дат Сотони као херувиму заклањајућем. Преко светих бића која окружују Његов престо, Господ одржава сталну везу са становницима земље. Златно уље представља благодат којом Бог снабдева светиљке верника, да не би трепериле и угасиле се. Када се ово свето уље не би изливало с неба у порукама Божјег Духа, оруђа зла имала би потпуну власт над људима.“

„Бог се обешчашћује када не примамо објаве које нам Он шаље. Тако одбацујемо златно уље које би Он излио у наше душе да би било пренето онима који су у тами. Када дође позив: ‘Ево, женик иде; изиђите му у сусрет,’ они који нису примили свето уље, који нису неговали Христову благодат у својим срцима, увидеће, као и луде девојке, да нису спремни да сретну свога Господа. Они немају, у самим себи, силу да прибаве уље, и њихови животи доживљавају бродолом. Али ако се тражи Божји Свети Дух, ако се молимо као што се молио Мојсије: ‘Покажи ми славу своју,’ љубав Божја биће изливена у наша срца. Кроз златне цеви, златно уље биће нам пренето. ‘Не силом, ни снагом, него Духом мојим, вели Господ над војскама.’ Примајући сјајне зраке Сунца Правде, деца Божја светле као видела у свету.” Review and Herald, July 20, 1897.

Мудри су они који су запечаћени у седмом поглављу Откривења и деветом поглављу Језекиља, и који су супротстављени лудима који обешчашћују Господа тиме што одбијају „саопштења која Он шаље“. Луди су они „који су погазили свој завет с Богом, који ће у тај дан бити без Бога и без наде“. Те две класе биле су испитане и доведене до тачке у којој су испољиле свој карактер на основу тога да ли су прихватиле или одбациле поруку часа. Порука часа од 11. септембра 2001. године јесте порука позне кише.

Порука позног дажда препознаје се по методологији ред на ред, како је изложено у двадесет осмом поглављу Исаије. Методологија ред на ред јесте од Бога одређени метод библијског проучавања, и стога одбацити ту методологију значи не само одбацити поруку представљену применом начела ред на ред, помало одавде и помало оданде, него и одбацити Даваоца те методологије.

Због надахнутих оквира откривених у процесу испитивања који води ка запечаћењу сто четрдесет и четири хиљаде, очигледно је да је једини начин на који дете Божје може проћи кроз историју у којој су „небеска слава и понављање прогонстава из прошлости сједињени“, тај да буде у таквом искуству у којем се светлост са престола Божјег може препознати. Она мора бити препозната, или је бескорисна, и ми смо изгубљени.

„Не смемо чекати позну кишу. Она долази на све који ће препознати и присвојити росу и плјускове благодати који падају на нас. Када саберемо делиће светлости, када ценимо поуздане милости Божје, који воли да Му верујемо, тада ће се испунити свако обећање. [Цитира се Исаија 61:11.] Сва земља треба да се испуни славом Божјом.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

У раздобљу које је започело када анђео из Откривења осамнаест испуњава сву земљу Својом славом, почевши од 11. септембра 2001, позни дажд је дошао само „на” оне „који” су „препознали и присвојили росу и пљускове благодати који” „падају на нас”. „Велика грешка” коју је раније указала сестра Вајт била је у томе што су луде девојке мислиле да могу чекати док се позни дажд не излије без мере, јер су тада мислиле да ће моћи да надокнаде пропуштено. Није тако; само они који расту у свом разумевању Божје пророчке Речи примају више светлости.

Док приводимо овај чланак крају, оно што желим да истакнем јесте сврха времена испитивања у којем се сада налазимо. Ако желимо да „ходимо у светлости која исходи са престола Божјег“ у време када се понављају прогонства из прошлости, биће нам потребно да овладамо пророчком Речју пре него што криза наступи.

У првом поглављу, Данило и тројица достојних већ су били усавршили своје образовање пре него што су изашли на испит пред Навуходоносора. Током четрдесет дана Христос је отворио пророчку Реч за разумевање ученика унапред, пре десет дана у којима су ученици усавршили своје јединство. Потом је дошао Педесетница, која представља недељни закон.

У трећој глави Данила, Седрах, Мисах и Авденаго обавестили су Навуходоносора да им није потребно додатно време, јер су већ били утврђени у погледу онога што треба да чине у времену кушања недељног закона. Њихова верност била је узвеличана када су ходили у пећи са Христом, а порука у којој су се већ утврдили пре кушње била је пренета целом тада познатом свету преко свих достојанственика у посети који су били сведоци чуда у пећи.

Наставићемо ове мисли у следећем чланку.